

Huisvesting van arbeidsmigranten in de regio Haaglanden

Bijeenkomst voor de markt 28 november 2012

Inleiding

De heer Weverling, lid van het Aanjaagteam, heet alle aanwezigen welkom. Hij geeft aan dat huisvesting van arbeidsmigranten niet als een probleem moet worden gezien, maar als een uitdaging. Een uitdaging die de regio is aangegaan. Dit is al eens onderstreept tijdens de bijeenkomst op 18 juni. Tijdens deze bijeenkomst is het Aanjaagteam voorgesteld. Deze bestaat uit:

- Dhr. Weverling, wethouder in de gemeente Westland;
- Mevrouw van Dreven, directeur-bestuurder van de woningcorporatie Haag Wonen;
- Dhr. Snoep, operationeel manager SNS Servicediensten

Zij zijn vandaag op de bijeenkomst aanwezig.

Uit raadpleging bij de achterban bleek dat de meeste corporaties en gemeenten in mindere mate de urgentie voelen voor meer huisvesting van arbeidsmigranten. Dit terwijl onderzoek dit wel aantoonde. Ook BZK heeft dit in kader van hun bed-voor-bed regeling aangegeven.

Voorstelronde

De heer Weverling maakt een ronde waarbij alle aanwezigen zich kunnen voorstellen. Er zijn ruim twintig partijen van de markt aanwezig. Het overgrote deel is uitzender die vaak ook de huisvesting voor de werknemers regelt. Daarnaast zijn een aantal huisvesters/bemiddelaars aanwezig. Ook is de werkgeversorganisatie NBBU, de SKIA (Stichting Keurmerk Internationale Arbeidsmigranten) en de SNA (Stichting Normering Arbeid) vertegenwoordigd. Aangegeven is dat de huisvesters ook bezig zijn met de oprichting van een branchevereniging. Verwachting is dat deze ongeveer februari tot stand komt. Tot slot zijn vanuit de overheid medewerkers van BZK, Stadsgewest Haaglanden en de gemeente Westland aanwezig.

De reden dat de aanwezigen hier zijn, is informatie uitwisseling. Het is goed om informatie van de overheid te horen en daarnaast ook aan te geven wat de behoefte van de werkgevers is. Soms lijkt het of overheid en werkgevers een andere taal spreken daar moet een brug tussen geslagen worden. De werkgevers willen van elkaar weten hoe het zit met toepassing van de ET-regeling. Sommigen schijnen deze wel volgens de Belastingdienst toe te kunnen passen en anderen niet. Ook wordt gevraagd hoe het zit met de DAEB-regeling. Het ministerie van BZK heeft hierover een notitie geschreven die op de Flexwonen website (www.flexwonenarbeidsmigranten.nl) wordt gezet. Daarnaast is ook interesse voor de presentatie van de 'marktplaats' die na de pauze op het programma staat.

Stellingen

Aan de hand van stellingen wordt verder over de huisvesting van arbeidsmigranten in de regio Haaglanden verder van gedachten gewisseld.

1. In Haaglanden is niet meer tijdelijke huisvesting nodig.

Hierop wordt gereageerd dat er meer kwalitatief (aan alle regels voldaan) goede huisvesting nodig is. Momenteel slapen de arbeidsmigranten niet op straat, maar soms als een groep snel gehuisvest moet worden is geen huisvesting voorhanden die aan de normen voldoet. Werkgevers bieden hun arbeidsmigranten liever betere/ruimere huisvesting met meer privacy gezien dat goed is voor de kwaliteit van werken. Dit is echter niet altijd voorhanden zeker in de piektijd niet.

Ook wordt opgemerkt dat niet in alle vormen van huisvesting de arbeidsmigranten zich kunnen inschrijven. Hierdoor bouwen de migranten geen rechten op als ze hier langer willen blijven. De huisvesting moet kwalitatief beter worden maar binnen een budget van € 68 per week per

arbeidsmigrant (dit is 20% van minimumloon). Daarnaast moet meer duidelijkheid komen over de regelgeving binnen de gemeente.

Ook de zeer uiteenlopende regels per gemeente hinderen werkgevers en huisvesters. Zij zouden graag zien dat gemeenten naast de eisen van gecertificeerde huisvesting geen extra gemeentelijke regels opleggen.

Gevraagd wordt hoeveel meer plekken er nodig zijn? Dit is lastig te beantwoorden, maar er is een permanente stroom en die gaat alleen maar toenemen, bijvoorbeeld door ontwikkelingen in de Rotterdamse haven.

Er moet onderscheid gemaakt worden tussen mensen die hier maar heel kort blijven (3 à 4 weken), iets langer (3 maanden), middellang (jaar) en heel lang. Alle groepen blijven toenemen. Hoe langer mensen blijven hoe meer privacy in het huis nodig is.

2. Arbeidsmigranten hebben recht op goede huisvesting, dit is een taak van de werkgever.

Hier zijn de aanwezigen het mee eens, in ieder geval als de huisvesting betaald wordt door de werkgever. Als de werknemers zelf op zoek gaan dan is het de verantwoordelijkheid voor degeen aan wie zij de huur betalen. De dubbele afhankelijkheid hoeft hierbij geen probleem te zijn, mits er goede huisvesting wordt geboden.

3. Huisvesting kan het beste in grote Polenhotels.

Te grootschalig is niet goed. Een maximum van 200 plekken wordt genoemd. Dan is het nog goed beheersbaar.

4. Als een Zoetermeerse corporatie 100 tijdelijke plekken beschikbaar heeft, kan ik die zo vullen.

Hierop wordt stellig met 'ja' geantwoord, mits het binnen het kostenplaatje past. Goede huisvesting moet voor een niet al te hoge prijs gerealiseerd worden, want anders is men niet meer concurrerend op de markt. Er is een richtlijn. Nader onderzoek wordt naar de richtlijn verricht. Een brief op de Flexwonen website zal hierover verschijnen.

5. Meer handhaving betekent meer tijdelijke huisvesting.

Dit hangt ervan af waar er gehandhaafd gaat worden. De uitzendorganisaties, aangesloten bij een brancheorganisatie, worden verplicht jaarlijks gecontroleerd op goede huisvesting. Er is een landelijk huisvestingsnorm afgesproken met partijen die op dit moment wordt uitgerold en ondergebracht in een onafhankelijke stichting.

De gemeente zou moeten handhaven op uitzendorganisaties die niet in het bezit zijn van een keurmerk.

Als de gemeente zich gaat richten op de niet aangesloten werkgevers en pandjesbazen is het zeker zo dat er veel meer tijdelijke huisvesting nodig is. Want daar gebeuren de meeste illegale dingen.

6. Met mijn initiatief voor huisvesting vind ik bij de gemeente geen gehoor.

Gemeenten staan inderdaad niet altijd open. Het lijkt soms wel ja zeggen en nee doen. Er moet gerealiseerd worden dat de mensen die een bijdrage aan de economie leveren ook gehuisvest dienen te worden.

Presentatie Transferpunt

De heer Reedijk ingehuurd door BZK als medewerker voor het programma Flexwonen voor arbeidsmigranten geeft een presentatie over het op te zetten Transferpunt.

Dit idee is ontstaan vanuit het Aanjaagteam. Naar aanleiding van signalen van haar achterban bleek dat vraag en aanbod niet altijd op elkaar aansluiten. Daarom heeft hij met zijn collega de heer van der Craats een eerste idee geschetst voor een Transferpunt. Dit is een soort marktplaats.nl waar vraag en aanbod naar huisvesting transparant wordt weergegeven. Het wordt geen openbare site. De aanbiedende en vragende partijen hoeven ook niet met naam en toenaam vermeld te worden. Dat is aan de aanbieder/vrager zelf.

De eerste reactie vanuit de zaal is dat het in principe een goed initiatief is, maar de vraag is of hier behoefte aan is. De meeste aanwezigen regelen hun huisvesting liever direct. Binnen de op te richten branchevereniging voor bemiddelaars is ook over een dergelijk initiatief gepraat, maar vanwege concurrentie gevoeligheid is hier toch niet mee door gegaan.

Een aantal partijen geven aan dat het wellicht handig is voor het hoogseizoen. In die zin zou start op 1 maart te laat zijn. Door de heer Weverling wordt aangegeven dat voor de kleinere partijen en corporaties dit initiatief wel goed is, gezien zij minder snel de vragers weten te vinden. Gereageerd wordt dat dit het geval kan zijn, maar er is dan wel wat denkwerk voor nodig.

Conclusie

De bijeenkomst wordt afgesloten met een aantal conclusies van de dag:

- Er is meer kwalitatief goede huisvesting nodig in heel de regio Haaglanden.
- Er mag niet meer dan 20% van het loon uitgegeven worden aan huisvesting. Dit komt in de praktijk neer op € 68 à € 75 per arbeidsmigrant per week.
- De bed-voor-bed regeling is, ondanks de slecht gekozen naam, goed voor kwalitatief betere huisvesting.
- Het is goed dat aan een uniforme norm wordt gewerkt waarbij onafhankelijk wordt gecontroleerd. De controles worden gedaan door de Certificerende instanties (o.a. SKIA). Het keurmerk komt te liggen bij een onafhankelijke stichting, met de werktitel 'SNH'. Gemeenten moeten zich ook bewust zijn van deze norm. En hoeven feitelijk niet meer te controleren bij werkgevers die zich aan deze norm houden. Hierdoor kan meer tijd ontstaan om andere huisvesting te controleren.